

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: BREV TIL: Nielsen, Nicolai Peter FRA: Hertz, Henrik (1847-12-10)

Citation: Hertz, Henrik: "BREV TIL: Nielsen, Nicolai Peter FRA: Hertz, Henrik (1847-12-10)", i *Breve fra og til Henrik Hertz*, Gyldendalske Boghandels Forlag, s. 188. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990301-000-shoot-L0019903010000088.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Henrik Hertz

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Hertz, Henrik, *Breve fra og til Henrik Hertz,*

Fra Hertz til Instructeur Nielsen.
Kbhvn. d. 10de Decbr. 1847

Høistærede Hr. Instructeur Nielsen! Deres ærede Skrivelse, dat. 6te Dec., modtog jeg imorges og iler med at besvare den.

At den i 1ste Act udeladte Sang bliver sjunget, har jeg aldeles Intet imod, dog maaskee, efter Deres Forslag, blot eet Vers, da Scenen ellers kunde blive for længe tom.

Festen i 4de Act har jeg tænkt mig at foregaae en Sommer-Eftermiddag ved Dagslys, hvilket i Syden (ogsaa i Paris) er Tilfældet ved alle Maske-Optog under aaben Himmel. Marquien, der er Festens Arrangeur, maa antages at have tænkt sig noget Lignende som Carnevals-Lystigheden i Rom, der begynder om Eftermiddagen s. 189 ved Dagens Lys og, efter et Ophold i Tid, slutter om Aftenen ved Fakler.

Paterens Rolle kan jeg saa lidet holde for at være ubetydelig, at jeg antager, den hører til de vigtigste i Stykket, og at dettes Held paa Scenen for en stor Deel beroer paa dens Udførelse. Han er Stykkets moralske Idee, Modsætningen til Tidens Letsindighed; han bringer, i de vigtige Slutnings-Repliker, det forsonende Element ind i den tragiske Opløsning, og er dennes religiøse Resultat. Ligesom jeg derfor under Udarbejdelsen bestandig har havt Dem, Hr. Instructeur, for Øie, saaledes veed jeg heller Ingen ved vort Theater, der vilde formaae at udføre denne Rolle med saa megen personlig Værdighed, saa meget Eftertryk og stille Kraft, saa stor Inderlighed og religiøs Overbeviisning og dog tillige saa mildt og skaanende under Strengheden, som jeg forud er forvisset om, den vil udføres af Dem. Da fremdeles Hr. Kragh, den eneste, der undertiden har udført lignende Roller, allerede er sysselsat med at indstudere Abbéens Rolle, saa maa jeg antage Stykkets Opførelse at være afhængig af Deres Beslutning. Dog jeg tvivler intet Øieblik om, at De, høistærede Hr. Instructeur, paatager Dem en Rolle, der vel ikke er betydelig i Omfang (og jeg veed, at en Kunstner s. 190 som De ikke tager Hensyn hertil), men til hvis Udførelse De besidder Egenskaber, der sjelden findes forenede.

Ærbødigst.
H. Hertz.